

duktet frembyder den sikkerhed, som med rette kan forventes, skal tages hensyn til alle sagens omstændigheder, herunder bl.a. den anvendelse af produktet som med rimelighed kan forventes. Derimod kan det normalt ikke antages, at manglende eller forsinket leverance er en defekt, der medfører produktansvar.

Til stk. 1

Efter stk. 1 lider et produkt af en defekt, når det ikke frembyder den sikkerhed, som med rette kan forventes under hensyntagen til alle omstændigheder.

En defekt kan således bero på en egenskab, som et produkt ikke har, men som det med rette forventes at have, eller en egenskab, produktet har, men som det med rette forventes ikke at have.

Hvilken grad af sikkerhed, et produkt bør frembyde for ikke at blive anset som defekt, må afgøres efter generelle objektive kriterier og uafhængig af den konkrete skadelidtes opfattelse af produktets anvendelsesmuligheder.

Den sikkerhed, som kan forventes, skal vurderes under hensyntagen til alle omstændigheder, navnlig produktets markedsføring, den forventede anvendelse af produktet og det tidspunkt, da produktet blev bragt i omsætning.

For nogle produkters vedkommende har det offentlige udfærdiget sikkerhedsforskrifter eller godkendelseskrav, hvis formål er at yde sikkerhed mod skadeforvoldelse. Bringes et produkt, der ikke overholder de sikkerhedsforskrifter eller godkendelseskrav, som er opstillet for det pågældende produkt, i omsætning, vil det som udgangspunkt altid blive anset for defekt, idet forbrugeren må være berettiget til at forvente den grad af sikkerhed, som følger af gældende offentlige bestemmelser.

For de produkters vedkommende, hvor der ikke er udstedt offentlige sikkerhedsforskrifter eller godkendelseskrav, må der ved bedømmelsen af ansvarsspørgsmålet tages stilling til, om skadesrisikoen for vedkommende produkt går ud over det, der normalt må kunne forventes af den pågældende produkttype. Dette betyder imidlertid ikke, at det er tilstrækkeligt for at undgå at ifalde ansvar, at producenten beviser, at hans produkt ikke er værre end de fleste af samme kategori.

Defekt i lovforslagets forstand er forskelligt fra købelovens mangelsbegreb. Det er derfor ingen betingelse for at pålægge ansvar for en produkt-skade, at produktet lider af en mangel i købelovens forstand.

Efter gældende ret antages et produkt at være farligt (defekt), hvis det kan forvolde skade i forbindelse med sædvanlig anvendelse, og denne beskrivelse må antages i det væsentligste at svare til defektdefinitionen i direktivet og dermed lovforslaget.

Til stk. 1, nr. 1

Udtrykket markedsføring dækker alle oplysninger om produktet uanset disses art og form. Som typiske eksempler kan nævnes omtale af produktet i annoncer samt de brugsanvisninger, advarsler og lignende, som følger med produktet. Ved anvendelsen af begrebet markedsføring er der ikke tilsluttet en henvisning til markedsføringslovens regler, men alene en omskrivning af direktivets udtryk »præsentation«.

Det vil ikke altid kunne lade sig gøre at konstruere et produkt således, at det ikke kan volde skade. I disse tilfælde vil det ved afgørelsen af, om produktet er defekt, være af afgørende betydning, hvorledes produktet er blevet markedsført for forbrugerne. En skadesrisiko i forbindelse med brug af et produkt, som forbrugeren kender, og derfor kan tage i betragtning ved anvendelsen af produktet, gør ikke produktet defekt.

Det er imidlertid ikke i alle tilfælde, at en advarsel vil medføre ansvarsfrihed. Dette må bl.a. afhænge af den personkreds, varen retter sig imod. Kan en fare uden væsentlige vanskeligheder og fordyrelse af produktet, imødegås ved en konstruktionsmæssig forbedring, vil en advarsel eller instruktion endvidere normalt heller ikke kunne fritage for ansvar.

Det vil ikke være nødvendigt at advare mod fare ved et produkt, hvis den fare for skade, der er forbundet med almindelig brug, er velkendt for forbrugeren.

Efter lovforslaget stilles der ikke bestemte krav til udformningen af de oplysninger, der følger produktet, idet disse krav fremgår af markedsføringslovens § 3. Herefter skal der gives en efter formuegodets art forsvarlig vejledning, når denne er af betydning for bedømmelsen af godets karakter eller egenskaber, herunder især brugsegenskaber, holdbarhed, farlighed og vedligeholdelsesmuligheder. Ved fastlæggelsen af, hvad der er en forsvarlig vejledning har forbrugerombudsmanden i sin årsberetning 1977-78 side 101 anført, at vejledninger m.v., bør affattes på dansk, i det mindste når salget sker til almindelige forbruger.